

Παρασκευή 23 Μαρτίου 2013 ,καθισμένος στην αυλή του σπιτιού μου ,εκεί στην όμορφη γειτονιά μου, μεταξύ των εκκλησιών της Αγίας Βαρβάρας ,του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αναπολώντας τα παλιά ,είδα απέναντι στο βράχο Σφοντύλι κάτω από τον βράχο της Ι.Μ. του Αγίου Στεφάνου, πέντε έξι νεαρούς να σκαρφαλώνουν σ'αυτόν, που σημειωτέον ονομάστηκε Σφοντύλι λόγω του σχήματός του. Το μυαλό μου γύρισε πενήντα περίπου χρόνια πίσω.

Ήμουν μικρός. **Πρόσκοπος** τότε με **Αρχηγό Συστήματος τον αείμνηστο Χρήστο Αθανασούλα** και σε μία από

τις εβδομαδιαίες Μαρτιάτικες συναντήσεις μας σε χώρο απέναντι από το σημερινό Καφενείο του Μήκα, κάποιος έριξε την ιδέα ...να γράψουμε στο Σφοντύλι με ασβέστη **«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» - Σ.Ε.Π.**

(Σώ μα Ελλήνων Προσκόπων)

και το βράδυ του

Μ. Σαββάτου

, την ώρα της Ανάστασης να ανάψουμε φωτιές ώστε να φωτιστεί και να φανεί απ'όλη την Καλαμπάκα.

Έτσι και έγινε. **Εγώ , ο Γιάννης ο Αθανασούλας, ο Γιάννης ο Πεντεδήμος, ο Μανώ λης ο Πετρόπουλος, ο Άκης ο Καρδαράς, ο Γιώ ργος ο Χαρτόπουλος** και

άλλοι, χωριστήκαμε σε ομάδες εργασίας και πάντα υπό την καθοδήγηση του άξιου αρχηγού μας, αρχίσαμε τις ετοιμασίες.

Κάποιοι ανέλαβαν να βρουν και να μεταφέρουν πάνω στον βράχο σε δοχεία ασβέστη λιωμένο, άλλοι κοντάρια και βούρτσες, κάποιοι νερό σε μεγάλα δοχεία από το Σοπωτό, Ασετιλίνη, πανιά και ότι άλλο νομίζαμε ότι θα χρειαζόμασταν.

Χρειάστηκαν πάρα πολλές μέρες, απίστευτη δύναμη, θέληση, και προσπάθεια. Όλα αυτά τα διαθέταμε , μόνο χρήματα δεν είχαμε αλλά και αυτό το ξεπεράσαμε. Χρησιμοποιήσαμε το λιγοστό έως ανύπαρκτο τότε χαρτζιλίκι μας. Και τα καταφέραμε. Το γράψαμε. Πολλοί μας παρατήρησαν, άλλοι μας μάλωσαν, κάποιοι, ελάχιστοι, μας είπαν μπράβο. Εμείς αυτό κρατήσαμε και συνεχίσαμε.

Μεγάλο Σάββατο. Από νωρίς το απόγευμα φορτωμένοι με δοχεία με πετρέλαιο , στουπιά μεταχειρισμένα από πρατήρια, λεπτά ξύλα, πανιά ,σπίρτα και ότι άλλο θα βοηθούσε στο άναμμα γρήγορης και μεγάλης φωτιάς, ανεβήκαμε κάνοντας 2-3 δρομολόγια εκείνη την ημέρα ο καθένας μας, δημιουργήσαμε πολλούς σωρούς κατά μήκος των λέξεων και περιμέναμε να φτάσει η ώρα.

12 η ώρα το βράδυ.

Με τα σπίρτα στα χέρια περιμέναμε να ακούσουμε την καμπάνα της Εκκλησίας μας, της Παναγίας ,να τη χτυπάει χαρμόсуна ο αείμνηστος ο Γιώργος Καρακαντάς (αυτός το έκανε κάθε χρόνο)και να μεταδίδει το μήνυμα της Ανάστασης σε όλη την πόλη. Αυτό περιμέναμε.

